

H Y D R V N T V M.

contra bonos profert. mel quidem & lanæ ejus in primis laudantur. Ad hæc Brundusium portum habet quam Tarentum commodiorem. quippe ad Brundusium multi includuntur uno ostio portus, ab omnibus flutibus tuti; intus receptis intra fauceis multis sinibus; ita, ut eorum forma figuram cornuum cervinorum exprimat. locus enim cum ipsa urbe maxime cervini capitis speciem habet; quod Messapiorum lingua Grention dicitur. Tarentinus vero sinus non omni parte à flutibus est immunis, quia patet; præterquam in intimo habet recessū quædam vadosa. Præterea, è Græcia & Asia rectus est ad Brundusium trajectus: omnesque hoc deferuntur, quibus Romam iter est. Sed & Cicero in Philippica 1: Quum Brundusium iterq; illud, quod tritum in Græciā est, non sine causa vitavisse; Kalendis sextilibus veni Syracusas; quod ab urbe ea transmissio in Græciā laudabatur. Hinc & illud Plinii, lib. 111, cap. xi: Brundisium, in primis Italæ portu nobile, ac velut certiore transitu, sicuti longiore, excipientē Illyrica urbe Dyrrachio ccxx millium trajectu. Nam, ut paullo ante ait, ab Hydrunte in Græciā brevissimum erat transitus, ex adverso Apolloniæ opidi, latitudine intercurrentis freti quinquaginta millium non amplius. Horatius lib. 1, Satyra v; qua iter ab Roma ad Brundisium usque describitur:

*Brundisium longæ finis chartæque viæque.
Atque hæc unica Silio fuit ratio, lib. viii, istius
versus:*

*Nec non Brundisium; quo definit Itala tellus.
De situ hæc innuit Lucanus lib. v:*

*Curvique tenens Minoia tecta
Brundisi, clausas ventis brumalibus undas
Invenit, & pavidas hiberno fidere classis.*

Curvum dixit Brundusium, quia semicirculi in formam intimum dictorum finuum recessum circumjacet. Idem Poëta de eadem urbe:

*Hanc latus angustum jam se cogentis in arctum
Hesperia tenuem producit in aquora linguam,
Adriacas flexis claudit quæ cornibus undas.*

Cæterum ad Conditoris urbis antiquos quod attinet, Herodotus (quem locum etiam Strabo ante supra scripta allegat) ait, Hyrium sive Vriam, medio inter Brundisium Tarentumque itinere situm opidum, à Cretensibus esse conditum, qui à classe Minois, in Siciliam profecta, eò evagati erant. Ab iisdem Brundisium

quoque vel conditum vel saltem postmodo habitatum innuit Lucanus. De Partheniis Lacedæmoniorum, ac duce eorum Phalanthro quæ tradit è Trogi monumentis Iustinus, lib. 111, supra ad Tarenti originem enarrata sunt. Sed ex Strabonis verbis supra scriptis colligitur, totius Messapiæ peninsulae caput fuisse ac regiam sedem Brundusium, quo tempore Phalanthus cum suis Lacedæmoniis partem Brundisini agri, in eaque Tarentum opidum occuparent. Isidorus Orisius, lib. 1111, cap. 1111, sic scribit: Apulia est, ubi Brundusium situm est; quam Ætoli; sequuti Diomedem ducem, condiderunt. Portus Brundisini descriptio apud Cæstrem exstat. Et apud Zonaram Annal. lib. 111 hæc de isto portu leguntur: Eo tempore aucti opibus, Romani drachmis aureis uti cœperunt. Deinde regioni, quæ nunc Calabria dicitur, bellum intulerunt: id criminis dantes, quod Pyrrhum receperint, sociosque infestassent; at re vera ob eam caussam, uti Brundisio potirentur, propter portuum commoditatem & facillem in Illyricum & Græciā trajectum. eodem enim vento spirante, & solvere ex eo portu, & in eundem adpellere licet. Voti compotes facti, colonos non modo Brundusium, sed & in alia etiam loca miserunt. Ergo Colonia postmodum facta Romanorum; cuius rei & Cicero & Livius atque Paterculus auctores sunt. Cicero ad Att. lib. 1111, epist. 1: Prid. Non. Sept. Dyrrhachio sum profectus. Brundusium veni Nonis sextilibus. Vbi mihi Tulliola mea fuit præsto, natali suo: qui casu idem natalis erat & Brundisiniæ coloniæ: quæ res animadversa à multitudine, summa Brundisinorum gratulatione celebrata est. Livii Epitomator lib. xix: Coloniæ deductæ sint Fregellæ; in agro Salentino Brundusium. Paterculus lib. 1: Initio belli Punici Firmum & Castrum colonis occupata, & post annum Æternia, postque xxii annos Æsum & Alsium, Fregellaque post biennium. proximoque anno, Torquato Sempronioque consulibus, Brundusium. Fuere consules A. Manlius Torquatus Atticus, & C. Sempronius Blæsus, anno à Roma condita 101x; ante natum Iesum ccxli. Item Olymp. cxxxii, anno 1111, Romani colonos miserunt Brundusium. Posterioribus quoque temporibus celebrem fuisse urbem, patet ex Tabula: in qua primariæ urbis signo notata est.